

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 326/2020
27.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. Кривичног Законика КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Михаила Зечевића, изјављеном против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 421/19 од 19.11.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 бр. 127/19 од 04.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 27.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Михаила Зечевића, поднет против пресуде Основног суда у Краљеву К бр. 421/19 од 19.11.2019. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 бр. 127/19 од 04.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву, К бр. 421/19 од 19.11.2019. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, за које је осуђена на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је обавезна платити у року од 30 дана по правноснажности пресуде. Истом пресудом, окривљена је обавезана да у корист буџетских средстава, на име паушала, плати износ од 3.000,00 динара, а приватној тужилји ББ, на име трошкова кривичног поступка, износ од 270.000,00 динара, све у року од 30 дана по правноснажности пресуде. Приватна тужилја ББ је упућена на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 бр. 127/19 од 04.12.2019. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адв. Михаила Зечевића, а пресуда Основног суда у Краљеву К бр. 421/19 од 19.11.2019. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљене АА – адвокат Зечевић Михаило због повреде Кривичног закона и Законика о кривичном поступку и то члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и на основу члана 423. став 1. ЗКП окривљену АА ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, налазећи да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Зечевић Михаила је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости, бранилац указује да су радње окривљене АА погрешно квалификоване као кривично дело увреде, јер у њиховом опису недостаје намера омаловажавања која, по ставу браниоца, мора бити експлицитно обухваћена изреком пресуде. Образлажући овај став, бранилац је указао да је изреком првостепене пресуде у којој је наведено да је окривљена на свом профилу на друштвеној мрежи „Facebook“ објавила слику приватне тужиље и написала: ово је госпођа ...,“ а затим написала „Ти си дно дна, ...“, чиме је остварен само објективни услов инкриминације кривичног дела из члана 170. став 1. КЗ, али у изреци пресуде није наведено да су ове речи изнете у намери омаловажавања. Осим тога, по ставу браниоца, наведене речи је приватна тужилја изнела у одбрани својих права и заштити оправданих интереса да би приватну тужилју одвратила од даље везе са њеним супругом. Стога је суд био дужан да примени одредбу члана 170. став 4. КЗ који предвиђа некажњивост за кривична дела увреда из члана 170. став 1. до 3. КЗ, те да окривљену ослободи од оптужбе.

Супротно тврдњи браниоца окривљене Врховни касациони суд налази да је намера омаловажавања сасвим јасно садржана у тексту који је јавно објављен на друштвеној мрежи. Тврдње које описују наводно понашање приватне тужилје које је социјално неприхватљиво, као и речи упућене лично њој уз постављање њене слике, су усмерене на понижавање њене личности и угрожавања достојанства особе, па је, имајући у виду да је окривљена ове радње учинила свесна њихове забрањености – како стоји у изреци пресуде, потпуно је јасна и намера омаловажавања. Због тога, иако намера омаловажавања не чини експлицитно део изреке пресуде, она је садржана у значењу текста који чини радњу извршења кривичног дела описаног у изреци, па је правилна и правна квалификација кривичног дела увреда из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ. У чињеничном опису кривичног дела наведеном у изреци првостепене пресуде није посебно наведено да је увредљива изјава дата у одбрани неког права или заштити оправданих интереса те да код окривљене није постојала намера омаловажавања приватне тужилје, због чега, по налажењу Врховног касационог суда, судови нису повредили кривични закон и то одредбу члана 439. тачка 1) ЗКП на штету окривљене када је окривљена оглашена кривом за кривично дело из члана 170. став 2. у вези става 1. КЗ, због чега су супротни наводи у захтеву за заштиту законитости оцењени неоснованим.

Из изнетих разлога Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП наведени захтев браниоца окривљене одбио као неоснован.

Записничар-саветник
Мила Ристић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.